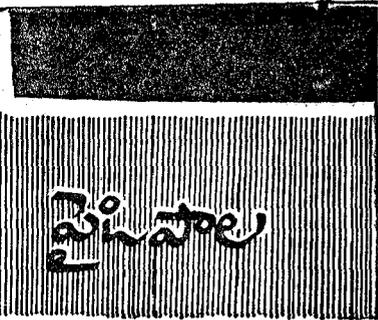

నానుద కథ కొనుకొంది

మీరు చూసే వుంటారు. ఆ కవిత నాకు నింతగా నచ్చిందో ఆ వుత్తరంలో రాశాను. కనుక ప్రత్యేకంగా యిక్కడ రాయడంలేదు. నాకు సాహిత్యాభిరుచి ఏర్పడే వయసువచ్చేసరికే మీరు చాలా కవితలు, కథలు రాసివుండడం వల్ల మీ రచనలన్నీ చదివే అదృష్టం నాకు లభించలేదు. కథారచనలో మీది ప్రత్యేకమైన బాణీ. మీలా శిల్పానికి ప్రాధాన్యమిస్తూ చదివించే వేగం వున్న కథలు రాసేవారంటే నాకు భలే యిష్టం. కాని ఈమధ్య ఎందుకో మీరెక్కవగా కథలు రాయకపోవడం నావంటి అభిమానులకు నిరాశకలిగిస్తోంది.

అదృష్టవశాత్తు ఈ వారం వృత్తికోలో మీ కవితా సంపుటి 'వాసక నజ్జిక' కథల సంపుటి 'సగం చెక్కిన కలిరథం' మీద వచ్చిన సమీక్షలు చదివాను. దయచేసి ఆ రెండు కాపీలు నాకు ఉచితంగా పోస్టు ద్వారా పంపిస్తారని ఆశిస్తున్నా.

ఎదురు చూసిన మనుషులు, ఉత్తరాల. రాకపోతే నేను చాలా డీలా పడిపోతాను. కాని జీవితంలో చాలాసార్లు రాకపోవడమే జరిగినా ఇంకా నేనుమాత్రం ఎదురుచూడడం మానలేదు. రెండ్రోజులుగా రాధ నుంచి ఉత్తరం కోసం ఆవురావురు మంటున్నాను. నిన్న, మొన్న- పోస్టుమాన్ కోసం పడిగాపులు కాసే ఓపికలేక పోస్ట్ స్టాంపుకి వెళ్లి 'నాకేమైనా ఉత్తరాలున్నాయా?' అని అడిగేవాణ్ణి. తిలక్ 'తప్పాలా బంట్లోతు' కవితలోలా 'అ త ని మొహం మీద లేదని చెప్పడానికి బదులు చిరు నవ్వు నా ఆత్మతని గమనించిన పోస్టుమేన్' ఈరోజు అనుకోనంత పెందరాళే 'మాష్టా రూ ఇదిగో మీకో తెలుగు' అంటూ చేతికొందించి ఓ నిమిషం నా కళ్ళలోకి చూస్తూ ఆగాడు. కవరుమీద దస్తూరి చూడగానే 'ఇదికాదు

రానాల్సింది' అన్నాను- పోస్టుమాన్ మొహం నిండా సానుభూతి ఒలకబోసి వెళ్లిపోయాడు. ప్రవ్ అడ్రసు కూడా లేని ఆ అపరిచిత మైన అక్షరాల్ని చూసి ఆశ్చర్యపడుతూ కవరు చించాను. నా అభిమాన రచయిత వనమాతి గార్కి నమస్సులు. ఆశ్చర్యపోతున్నారా? - ఈ అపరిచిత అభిమాని ఎవరని! బహుశా మీకున్న వెలాది అభిమాన పాఠకుల్లో వేనొకణ్ణి కావచ్చు. కాని నాకున్న వేళ్లమీద అభిమాన రచయితల్లో మీరొకరు. నా పేరు శరత్ బాబు. ఊరు తూర్పు గోదావరి జిల్లాలోని వసంతపురి. మీ కవితలన్నా, కథలన్నా నేను చెవికోసు కుంటాను. రెండువారాలక్రితం అచ్చయిన మీ కవిత 'పుష్పలావిక'ను ప్రశంసిస్తూ ఈ వారం వృత్తికోలో నేను రాసిన ఉత్తరం

వచ్చేందు రూపాయల ఖరీదయిన పుస్తకా అను ఇలా పంపమని అడగడం నమంజనం కాదు గాని నేను పుస్తకాలు సొంతంగా కొని చదవలేని పేదవాణ్ణి. ఆపైన మాపూరు సాహిత్య గ్రంథాలు కొనడానికిగాని గ్రంథాలయాలలో చదువుకోడానికికాని అవకాశం లేని పల్లెటూరు అంచేత నేను నా అభిమాన రచయితలందరి పుస్తకాలూ సేకరించి నా సొంత గ్రంథాలయంలో భద్రపరుస్తున్నా. ఈ అభిమాని కోరికను మీరు నిరాకరించరని నమ్ముతున్నా. నా గురించి... బి.వి. చదివి ఖాళీగా వున్న నిరుద్యోగిని. పుస్తకపఠనం పాటి. అడపాతడపా వృత్తికలకు ఉత్తరాలు, కథలు రాస్తుంటాను. మీ జవాబుకోసం ఎదురు చూస్తుంటాను- మీ అభిమాని, శరత్ బాబు.

ఇదివరకు కూడా కొందరు అభిమానుల నుంచి నాకు ఉత్తరాలు వచ్చాయి. కాని యిలా మొదటి ఉత్తరంలోనే పుస్తకాలు పంపమనే చనువు తీసుకుంటూ కాదు. పైగా నేను శరత్ బాబు రాసినట్లు వేలసంఖ్యలో అభిమానులుండే పేరు ప్రఖ్యాతులున్నంత ప్రసిద్ధ రచయితను కాదు. కాని ఇతని ఉత్తరంలో పొగడ్తలతోబాటు కొన్ని నిజాలు ఉన్నాయి— ఆ పైన నిజాయితీ వుంది. కేవలం పుస్తకాల కోసమే అయితే ఏలమ్మాయి పేరుతోనో ఉత్తరం రాసుండేవాడు కాని ఇ త నె వ రో కొంత సాహిత్య పిపాస ఉన్నవాడిలాగే కనిపిస్తున్నాడు. అయినా రచయితగా నాకుండే 'అహం' శరత్ కి పుస్తకాలు పంపించడానికి అంగీకరించలేదు.

దాదాపు ఓ నెల గడిచిన తర్వాత ఓ అత్యధిక ప్రచారంగల వారపత్రికలో అచ్చయిన నాకథ 'రచయిత, కథలు చెప్పకు' మీద నా అభిమానులు కొందరు నేరుగా నాకు ఉత్తరాలు రాశారు. అలా వచ్చిన ఉత్తరాలలో శరత్ బాబుది ఒకటి—

"..... మీ కథ చదివాను మంచి ప్రారంభం, ముగింపు ఎప్పుకోవడంలో మీరు చూపిస్తున్న శ్రద్ధ, ప్రతిభ సశంసనీయాయి. కథాంతంలో కొన మెరుపు మీ ప్రత్యేకత. ఇలాంటి కథలకు మార్గ దర్శకులు మొసాసా, ఓ హెన్రీ... అని నేను విన్నాను ఇలాంటి ఉత్తమమైన కథలు రాసే మీరు బద్ధ కించడం చాలా అన్యాయం. అవునూ—కథలు రాయడానికే కాకుండా జాబులు రాయడానికి కూడా మీకు బద్ధకమా? కిందటి సారి నేను రాసిన ఉత్తరం మీకు అందే వుంటుంది. మీ నుంచి జాబుకు కాని, పుస్తకాలకు కాని నేను నోచుకోలేదు. ఈ నిరుద్యోగిని కనికరించమని చేడుకొంటున్నా.

త్వరలో మా ఊళ్ళో ఒకసాహితీ సంస్థను ఏర్పాటు చేసే మీ వంటి ప్రముఖులను నెలనెలా ఆహ్వానించి మీసందేశాలు వివాలని కుతూహల పడుతున్నాం. ఆ సంస్థకి ఓ మంచి పేరు సూచిస్తే కృతజ్ఞులం. నేను రాసిన కవిత ఒకటి ప్రచురిస్తున్నట్లు 'యువగళాలు' పత్రిక వారు తెలియజేశారు.

మీ జాబు కోసం ఈ క్షణంనుంచి విదురు చూస్తూ— మీ అభిమాని

శరత్ బాబు.

ఆ రోజే అతనికి రెండు పుస్తకాలు

నామీద కథరాసుకోండి

పోస్తు చేస్తూ సమాధానం కూడా జతపరిచాను పుస్తకాలు అందినట్లు కృతజ్ఞతలు తెలియజేస్తూ వెంటనే అతని నుంచి జవాబు వచ్చింది ... ఆ తర్వాత అతని తరచుగా పత్రికల్లో ఉత్తరాలు చూస్తున్నాను

* * *

'పైదరాబాదు 'స్పాట్ వేల్పుయేషన్' కి వెళ్ళినప్పుడల్లా 'పుట్ పాత్' మీద అమ్మీ సెకండ్ హ్యాండ్ పుస్తకాలమీద దాడి చెయ్యడం నా కం వాలు ఆ ఆ ది వారం నాంపల్ని నుంచి ఆదిష్టికి వెళ్ళేదారిలో ఓ సెకండ్ హ్యాండ్ పుస్తకాల షాపు ముందు అయిదారు మంది మూగి వున్నారు ఏక్కున మంది ఏగబడేవోట మంచి సరుకుంటుందని చాలా మంది అభిప్రాయం ఆ వుద్దేశ్యంతోనే నేనూ వారిలో చేరాను. నిజంగానే చాలా మంది ప్రముఖ రచయితల పుస్తకాలూ, కొన్ని అచ్చులో లేని అరుదైన పుస్తకాలూ అక్కడున్నాయి. వాటిలో అయిదారు పుస్తకాలు ఎంపిక చేశాను. మరికొన్నిటి కోసం వెతుకుతుండగా— నా కథా సంకలనం 'సగం చెక్కిన రాతి రథం' కనిపించింది.

పత్రికల్లో నా రచనలు అచ్చయిన పేజీలుగల కాగితాలు సచారీ కొట్టలోనూ, వకోడిపాల్కాల రూపంలోనూ కనిపించినపుడు అమితంగా బాధపడి పోయే తత్వం నాది. అలాంటిది నా పుస్తకమే అక్కడ కనిపిస్తే నా దుఃఖం చెప్పాలా? మరి ప్రముఖరచయితలు ఆ స్థితిలో తమ పుస్తకాల్ని చూసి ఎంత బాధపడతారో— అలా బాధ పడడం ఎంతవరకు సబబో ఆలోచించే శక్తిలేదు నాకు ఈ లోగా మిత్రుడు మూర్తి 'వియ్, మాతీ నీ పుస్తకం...' అంటూ నా సంకలనాన్ని అందుకొని చూడడం నా దుగ్ధని రెట్టించు చేసింది—విదో సామెత చెప్పినట్లు.

"విదో కాంస్టి మెంటరీ కాఫీ అయి వుంటుంది" అంటూ లోపల పేజీలు చూశాను 'శరత్ బాబుగార్కి అభినందనలతో, అంటూ రాసిన అక్షరాలు నన్ను వెక్కిరించాయి కోసంతో అవమానంతో నామొహం విరబారిపోయింది. నేను కొనదలచుకొన్న మిగతా పుస్తకాలతో బాటు నా పుస్తకం కూడా కలిపి దాదాపు మూడోవంతు ఖరీదుకి కొనుక్కున్నాను.

"శరత్ బాబు అంటే...వసంతపురి అతనే కదూ?" కోసంతో బిగిసిపోయి 'పుట్ పాత్' మీద నడుస్తున్న నన్ను కదిలించాడు మూర్తి.

"అవును—నీకెలా తెలుసు?" ఆశ్చర్య పడుతూ అడిగాను

"నీకు తెలిసినట్టే. నిన్ను పొగుడతూ నీకథా సంకలనంపంపమని ఉత్తరం రాశాడా?"

"అవును— అయితే నీక్కూడా..?" తెల్లమొహం వేశాను.

"అవును." వేదాంతిలా చిరునవ్వు వచ్చుతూ తలూపాడు మూర్తి

అవును. ఆ శరత్ మోసగాడే! నా అవసరం తీరిన తర్వాత నాకు మళ్ళీ ఉత్తరాలు రాయక పోవడం నాకు గుర్తుకొచ్చింది. ఆ మర్నాడు నా ఆగ్రహంతో అక్షరాలగా మార్చి రాసిన ఉత్తరానికి శరత్ నుంచి తిరుగు టపాలో 'ప్రాంప్ట్' గా సమాధానం వచ్చింది— గౌరవనీయులు వనమాలి గార్కి—

నమస్కారం. మీరు చాలా కోపంగా రాసిన ఉత్తరం అందింది నేను పంచకున్నాని నిదించారు.. నేను చేస్తున్నది వంచన కాదు— వ్యాపారం నేను నిజంగా సాహితీప్రియుణ్ణి. కాని నిరుద్యోగులం కావడం వల్ల మా అభిలాష తీర్చుకోడానికి నేనూ నా మిత్రుడూ కలిసి ఈ స్వయం ఉపాధి పథకాన్ని రూపొందించాం పోస్టేజి మా పెట్టుబడి పైదరాబాదులో మీకు సెకండ్ హ్యాండ్ పుస్తకాల నమ్మింది నా మిత్రుడు, పార్సనర్ భగత్.

రచయితల బలహీనత నాధారంగా చేసుకొని వారిని పొగడి పుస్తకాలు సేకరించి, నా మిత్రుడికి పంపిస్తుంటామ మొదటిపేజీ సాధారణంగా చించేస్తుంటాను. కాని మీ పుస్తకంలో మూడోపేజీలో 'కాంస్టి మెంట్స్' రాయడం వల్ల చించడానికి వీలు పడలేదు. మీకు దొరికిపోయాను కాని మీరనుకున్నట్లు అడ్డమైన రచయితల పుస్తకాలకోసం నేను ఉత్తరాలు రాయను వారివైతే కేజీల లెక్కన అమ్ముకోవాలి మాకు వ్యాపారం కిట్టుబాటు కాదు.. ఎంతో కొంత పేరున్న వాళ్ళవైతేనే మాకు అమ్ముడవుతాయి.

పోతే, మీకు నష్టం, కష్టం కలిగించి సందుకు మన్నించమని కోరుతూ— వాటికి పరిహారంగా ఓ సలహా యిస్తున్నా—మీ చేతిలో పని— నా మీద ఓ కథ రాసుకోండి.

క్షమాపణలతో,
శరత్ బాబు ★